

Poštni Glasnik

Letnik X.

V Ljubljani, dne 11. novembra 1930.

32. in 33. številka

Jožko Čampa, predsednik OPO:

Reorganizacija Saveza in oblastnih organizacij.

Naša OPO je pripravila za savezni svet obširen referat v dveh delih. Prvi del, ki se nanaša na strokovna vprašanja in predloge, na zahteve in potrebe ptt. stroke, osebja in organizacije, je tvoril podlago razpravam prve polovice saveznega sveta, o čemer sem poročal v zadnji številki »Poštnega glasnika«. Drugi del referata, ki se nanaša na delo Saveza in oblastnih organizacij in ki vsebuje predloge za reorganizacijo Saveza in obl. organizacij, pa je tvoril podlago za drugo polovico dela in razprav saveznega sveta.

Že v uvodu prvega dela svojega poročila iz Beograda sem poudaril, da je neuspehov in porazov, ki so jih deležne naše organizacije in ptt. osebje, veliko kriva razcepjenost v naših organizacijah in njihova splošna neurejenost. To se nam je zatrjevalo tudi na najmerodajnejših mestih. Predstavniki organizacij smo čuli to večkrat tudi v privatnih razgovorih z osebami, ki poznajo razmere v Beogradu. To, kar je ljubljanska obl. organizacija že dayno spoznala in uvidela, na kar je že nekaj let opozarjala savezno upravo in predstavnike obl. organizacij, — vse nedostatke in potrebe po reorganizaciji Saveza in njegovih sestavnih edinic, so spoznale sedaj tudi ostale obl. organizacije. Morda so bili naši neuspehi potrebni, da smo prišli do spoznanja, da po dosedanji poti ne moremo nikamor več naprej in da moramo postaviti našo organizacijo na take temelje, da bo njeno delo uspešnejše ali da vsaj ne bo mogoče valiti del krivde za neuspehe nanjo. Temu spoznanju pa je nujno sledila trdna volja pri predstavniki obl. organizacij, da se reorganizacija Saveza in oblastnih organizacij mora izvršiti in da se to vprašanje ne da več odlagati brez občutne škode za organizacijo, stroko in osebje.

In v tem ravno je največji uspeh zadnjega saveznega sveta. Kajti stanje in razmere v Savezu in obl. organizacijah so bile dosedaj nollu me tangere; kdor je načel dosežaj vprašanje o kaki reorganizaciji, je dregnil v sršenovo gnezdo. Naša OPO je to že večkrat občutila. Kljub temu pa je riskirala to pot znova ta poizkus. Naletela je na odpor od strani konservativnih faktorjev v Savezu, kakor je to pričakovala. Toda ta odpor je moral popustiti in bo popuščal vedno bolj, ker so se v zahtevi po reorganizaciji strnile vse obl. organizacije in ker so zahtevne razmere in časa, ker je volja in samoobramba trdo preizkušene ptt. osebja močnejša od konservativnosti, tradicij in ambicij posameznikov.

Zato je savezni svet sklenil, da bo v svojem prihodnjem zasedanju obravnaval na podlagi referata ljubljanske obl. organizacije samo vprašanje reorganizacije Saveza in obl. organizacij. Istočasno pa je naročil oblastnim organizacijam, da skušajo privedi v okrilje skupne in edinstvene organizacije vse odcepljene dele ptt. uslužbencev, desidente in neorganizirance. Ta nalog ste še posebej dobili zagrebška in ljubljanska obl. organizacija. Predstavniki obl. organizacij pa so dali pobudo, da se ustvari možnost za organiziranje ptt. uslužbencev v samem Beogradu, ki stoje zaradi razmer v upravi Saveza večinoma izven vsake organizacije. Tudi na tem se sedaj dela.

Na čem boleha naša organizacija in kako jo je treba ozdraviti, po kakšnih načelih naj se izvrši reorganizacija? Nam vsem je jasno in vsi smo si edini glede tega, da morajo naše organizirane sile kulminirati v eni sami sredini, v koncentraciji. To koncentracijo mora predstavljati Savez kot enoten organizem, ki ga sestavljajo harmonično in sistematično med seboj povezane edinice. Organizačni sistem in princip mora biti po obliki in po delu sistematično, dosledno in enako izveden od najmanjše edinice pa vse skozi do vrhovne instance. Ta vrhovna instanca kakor celokupni organizem pa mora biti samo odsev volje in težnj skupnosti, ki se na poti skozi instančne edinice čisti, izobličujejo in izžarevajo na vrhuncu organizacije, v njeni končni instanci v popolni harmoniji kot edinstvena volja in težnja vsega organiziranega ptt. osebja. Le tak harmoničen organizem more obvladati vsa vprašanja, vse težnje in zahteve celokupnega osebja, stroke in organizacije tako, kakor je to potrebno in koristno za skupnost. Samo organizacija, ki stoji na takih načelih in temeljih, more izločiti iz svojega telesa vse pretirane ambicije poedincev in skupin na način, ki ne zadene in boli nikogar, kdor hoče in želi sebi in celoti dobro in pošteno. In samo taka načela izključujejo vsako majoriteto, pa tudi vsa bolna hotenja nebrzdatih posameznikov, vsako nadvlado, avtokracijo, despotizem, absolutizem in diktaturo posameznikov in skupin.

V strogi medsebojni povezanosti in disciplini posameznih edinic se mora dati možnost vsem skupinam, da se izzivljajo po svoje, da se uveljavljajo in afirmirajo svoje težnje in zahteve. Instančna pot pa mora imeti namen, da obrusi in prečisti te težnje, jim vzame ekstremistične osti in jih prilagodi težnjam skupnosti in ustaljenosti organizacijskega programa. Kajti organizirana sila in moč ima samo tedaj smisel in učinek, kadar se izrabljajo vse sile ekonomično in kadar kulminirajo v eni volji, enem smislu, enem sistemu, eni taktiki in politični črti, vse to pa v eno svrhu, za en cilj, v enotni težnji in usmerjenosti k nemu in točno določenemu pravcu.

Ogromno delo, ki ga mora obvladati taka organizacija, se mora porazdeliti na vse njene edinice enakomerno. Delo je treba specializirati v odsekih. Pri tem delu bo našel zaposlitve vsak član organizacije in s tem bo omogočeno kar najširše in najpotrebnejše sodelovanje in tekmovanje. Vsi člani te velike organizacije, ki tvori sklenjeno verigo preko pošt vse države, morajo enako doprinesati svoj del k skupni organizaciji. Obratno pa morajo ravno zaradi enakih dolžnosti imeti tudi enake pravice do skupne organizacije in njenih dobrin. Prenehati se mora enkrat s prakso, da nosi vse breme, delo in skrb za vso organizacijo samo peščica ljudi, ki zato radi reklamirajo uspehe zase, pri čemer se neredkokrat ustvarja pretiran osebni kult in stremi za popularnostjo. Vse to pa nujno vodi k avtokratizmu. Posledice tega so, da se zamenjujejo pojmi organizacije z imeni oseb posameznih voditeljev, namesto da bi se razvijal v članstvu čut spoštovanja do brezosebne organizacije. Zato ni čudno, da govorimo že tudi o krizi organizacije takrat, kadar se iz-

premeni razmerje poedinih voditeljev do organizacije. In kadar nanese slučaj ali potreba ali pa nujnost, da tak popularen in s kultom omrežen voditelj zapusti krmilo organizacije, odnese seboj tudi vso vrednost, ceno in uspehe organizacije, organizacija pa ostane osamljena in gola kakor bitje brez krvi in mesa, brez imena in pomena. Kadar so razmere v organizaciji take, potem ni mogoče vzgajati članstva za organizacijo, ker je organizacija zanj mrtev zvok brez opredeljenega pojma in ker je pojmovanje organizacije zamenjano s kultom osebnosti. V takem ozračju ni mogoče razčistiti objektivnih odnošajev do stvarnih problemov organizacije, nego se navadno vodi v kalnih vodah tajinstvena politika osebnih intrig kot najvišja strokovna politika organizacije.

Na teh boleznih boleha ves organizem naše organizacije, od najvišjega vrha pa do oblastnih organizacij in njenih pododborov.

Pri takih razmerah ni čudno, če vodi vsaka edinica svojo strokovno-stanovsko politiko po svoji taktiki in brez medsebojne skladnosti. Često se dogaja, da gleda vsaka edinica na eno in isto vprašanje, na isti problem čisto po svoje, zato tudi po svoje nastopa. Odtod disharmonije v pojmovanju potreb, interesov in problemov ptt. stroke, organizacije in osebja, odtod različna taktika, različne zahteve, odtod nesistematičnost v delu in neskladnost v strokovno-stanovski politiki in taktiki. Odtod tudi naši neuspehi. Med posameznimi edinicami, med centralo in podcentralami, med voditelji in članstvom posameznih edinic ni kontakta, ni sodelovanja, ni harmoničnega gledanja in pojmovanja na skupne probleme. Pod geslom avtonomije nastaja kaos, nered, nedisciplina. Prevelika in presvobodna avtonomija v naših organizacijah je razčlenila njen organizem tako zelo, da se more govoriti že o organizirani drobitvi sil in o organiziranem razkrajanju velikega telesa velike strokovne organizacije.

Posebno vprašanje v naši organizaciji je njena materialna stran, t. j. vprašanje njenih ekonomskih, socialnih in kulturnih ustanov ter njene imovine. To vprašanje je še najbolj zamotano in bo pri reorganizaciji najkočljivejši posel. Toda eno moramo imeti na umu: reorganizacija bo morala posvetiti temu vprašanju največ pozornosti. *Kajti strokovne organizacije brez močne finančne in gospodarske podlage so danes kakor telo brez hrbtnice.* Zato je to vprašanje življenjskega pomena za bodočnost in razvoj naše organizacije. Od srečne rešitve tega vprašanja zavisi njen obstoj in njena bodočnost, njena veličina, moč, sila in vpliv.

Reorganizacija Saveza in njegovih edinic je sedaj prva in ogromna naloga, pred katero ne stoji samo članstvo Saveza, nego celokupno ptt. osebje. Če hočemo izvesti to reorganizacijo pravilno, dobro in tako, da se bomo počutili v reorganiziranem Savezu vsi ptt. uslužbenci kraljevine Jugoslavije zadovoljne in kakor v svoji hiši, moramo na njegovi obnovitvi sodelovati vsi brez izjeme. Spričo te velike, usodne in zgodovinske naloge je treba brisati dosedanja nesporazumljenja in nasprotstva, je treba odstraniti vse predsodke in nezaupanja. Zakaj mi smo vsi na tem, da si zgradimo nekaj novega, velikega in idealnega, kar naj bi bilo inkarnacija

vseh naših želja, načrtov in sanj. Kdor se odtegne temu delu, se ne bo smel v bodoče več pritoževati nad delom drugih, pa tudi ne polne moralne pravice, da se bo mogel in smel pozneje kedaj enakopravno pridružiti veliki naši družini. To velja za vse, ki stoje danes izven Saveza, organizirani v posebnih organizacijah, za vse desidente in neorganizirance. Naloga in smoter, ki je postavljen z reorganizacijo, je vreden, da se brez nadaljnega in brez oklevanja uvrste vsi ti v armado, ki je na reformnem pohodu. Reorganizacija velike organizacije se ne snuje vsako leto. Zato bi bilo nespametno čakati, neaktivno motriti ogromno delo in zavlačevati odločitev dotle, dokler se ne pokažejo uspehi reorganizacije. Takrat utegne biti že prepozno.

Predstavniki obl. organizacij so ob priliki saveznega sveta v Beogradu že izdelali smernice za reorganizacijo in začetni obrise bodoče organizacije. Vendar so to zaenkrat še samo zamisleki. Problem je težak in potrebuje mnogo studija, razgovorov in časa. Morda vsega naenkrat ne bo mogoče izvesti in se bo delo razdelilo v etape, pri čemer se bo izvedla reorganizacija postopoma v daljšem časovnem razdobju. V svesti pa smo si, da reorganizacija ne pojde tako gladko kakor si želimo. Kajti mnogo sil je, ki so proti reorganizaciji, zlasti pa proti temeljiti reorganizaciji. Zato morda ne pojde brez borbe, toda reorganizacija se mora izvršiti.

Prevedba kronskih upokojencev.

Ljubljana, 29. oktobra. AA. Dravska finančna direkcija v Ljubljani razglašala:

Dravska finančna direkcija v Ljubljani je ugotovila, da je še precejšnje število po starih zakonih upokojenega državnega namoščenstva, ki še vedno prejema kronске pokojnine, to pa zato, ker navzlic javnim in osebnim pozivom leta 1927. ni vložilo prošnje za prevedbo kronске pokojnine na dinarsko.

Zato se pozivajo v zmislu razpisa generalne direkcije državnega računovodstva od 14. julija 1927, D. R. št. 88.808 (Uradni list od 30. julija 1927, št. 358/81) vsi še neprevedeni kronski upokojenci, da vsak zase vložijo nekolikokratno prošnjo za prevedbo pri svojem resortnem oblastvu, katero mu je svojčas odmerilo kronsko pokojnino, če tega doslej še ni storil.

Prošnji je treba priložiti upokojitveni dekret (dekret o miloščini, proviziji itd.) in vse listine, s katerimi je prosilec svojčas zaprosil za določitev osebne ali družinske (vdovske) pokojnine.

Vse listine morajo biti sestavljene v slovenskem ali srbo-hrvatskem jeziku ali pa v overjenih prevodih. K vsaki listini je treba priložiti prepis.

Tinko Šetinc:

Razmotrivanja o organizaciji naših pošt.

III. Organizacija uprave.

Organizacija uprave je eden glavnih problemov vsake uprave. Zato ni vseeno, kako je uprava urejena tudi pri poštah. Glavni pogoj za dobro upravo pri vsaki pošti je urejeno prometno poslovanje in urejen arhiv.

V administrativno poslovanje lahko od delimo kontroliranje, shranjevanje dokumentov in reševanje spisov. Listine, izstavljene pri prometu, je treba dnevno odvajati upravi pošte oziroma oddelka, kjer se pregledajo in shranijo. Vsako zadrževanje listin v prometnem oddelku zadržuje in moti to poslovanje, istočasno pa trpi red v administrativnem odelku.

Kakšne davke plačujemo pog. poštarji?

Letošnji številki 28 in 29 »Poštne glasnika« ste prinesli obširno in vsestransko podprto resolucijo radi preobdavljenja pog. poštarjev. V tem vidimo mnogo truda in dela OPO, za kar smo ji prav hvaležni. Vendar kot prizadeti vidim, da organizacija ni popolnoma poučena o davčnih bremenih, ki jih nalagajo davčna oblastva na revnega p. poštarja.

Resolucija pravi, da ostaja pogodbenim poštarjem od mesečnih že itak skromnih prejemkov po 500 Din — nekaterim več ali manj — s katerimi mora pog. poštar preživljati sebe in svojo sestradano družino. Dasi ravno v tem znesku ni govora o kaki življenjski eksistenci, katero si dandanes že vsak berač mesečno priberači, bi bil tak izkaz za pog. poštarja katastrofalen. Marsikateri si bo mislil zakaj? Zato, ker davčni zakon absolutno ne dopušča, da bi živel pog. poštar od tega, kar dobi od države. Po domače rečeno: tvoja plača je delo, in bodi zadovoljen, da smeš 8 ur dnevno sedeti pri okencu.

Da je moja kritika popolnoma upravičena, dokažem s sledečimi podatki:

Kakor sem že poudarjal, znesek 500 Din ne predstavlja eksistenčnega minimuma. Vendar nam naj služi tu kot glavna osnova obdavljenja pog. poštarja. Torej to znese letno 6000 Din. Ta znesek bi poštar po svoji vesti in po predpisanem zakonu moral izkazati kot dohodek od svoje plače. To bi bilo tudi pravilno. Nepravilno pa je, da mora od tega plačati letno 1740 Din davka. Zakaj? Zato, ker je 8 % pridobnine, 2 % dopolnilnega davka, torej 10 % državnega davka, kar znači letno 600 Din. Na teh 600 Din so pa sledeče doklade: 60 % občinske, 50 % cestne, 40 % banovinske in 40 % zdravstvene. Skupaj je torej doklad 190 %. Ako zračunamo vse skupaj, dobimo vsoto 1740 Din, katero mora plačati pog. poštar kot letni davek od svojih najskromnejših čistih prejemkov 500 Din mesečno.

Ker sem ravno pri papirju in pri prav židani volji radi deležnih dobrot pog. poštarjev, si usojam staviti še neko vprašanje:

V P. T. Vestniku št. 1 od 1920. leta, stran 4, razpis 17, in v P. T. Vestniku št. 20 od leta 1924. je po razpisu min. vojske in mornarice št. 45.216 od 25. maja 1920 objavljeno, kdo vse ostane na svojem službenem mestu, če je mobilizacija ali če izbruhne vojna. Razen pog. poštarjev je tam vse jasno. Ti pa niso imenovani, in je zato potrebno, da se reši to vprašanje.

Ker je pog. poštar po svoji pogodbi moralno in materialno odgovoren za svojo pošto, mu je pač mučno, če ne nemogoče, odgovarjati državi na dveh straneh. Izpolnjevati poštna predpise in pokoravati se vojni oblasti, je nekaj nemogočega. Pošto zapreti

Kako je kontrolirati listine, je znano. Za shranjevanje imajo poštna pravila celo poglavje, ki določa, kako je shraniti posamezne listine. Tako n. pr. je treba došle karte urediti vsak dan sproti tako kakor so vpisane v pregledu dela. Konec vsakega dneva se karte v levem zgornjem oglu sešijejo, konec meseca se vsi ti svežnji, urejeni po dnevih, povežejo v en sam sveženj. Na ta sveženj se na poseben kos papirja zapiše letnica, mesec in beseda »Dohod«. Ta način shranjevanja je praktičen za ambulančne pošte. Za stabilne pošte pa smatram, da bi bile listine pregledneje shranjene, ko bi se mesečno sešile v zvezke, ti zvezki pa četrtletno, polletno ali celoletno v knjige. V svežnje povezani dokumenti se lahko raztrgajo, dočim se dajo v zvezke in knjige sešite listine dobro shraniti. Shranjevanje bi bilo nekoliko zamudnejše od sedanjega načina, ta trud se pa desetkratno poplača pri reševanju spisov.

in blagajno zapečatiti ne sme. Doma pa spet po vojnih zakonih ne sme ostati. Kdo prevzame potem odgovornost? Ali je v takem primeru pog. poštar vojak ali poštar? Zato je potrebno, da se to vprašanje reši in sicer na eno ali drugo stran, tako da bo poštar vedel, ali naj vse skupaj pusti in odrine na vojsko, ali naj varuje svoj urad, na katerega ga vežeti pogodba in prisega. J. R.

Všetje

vojaške službene dobe.

Ministrstvo za gradnje je odbilo prošnjo pomožnega kondukterja 1. skupine zvančnikov P. F. za naknadno priznanje vojne službene dobe v leta državne službe z naslednjim utemeljevanjem:

»Iz dosedanjih razsodb Državnega sveta se vidi, da se mora odločba obče seje Državnega sveta od 21. in 22. decembra 1925. leta glede računanja vojaške službe tolačiti tako, da imajo pravico do všetja vojaške službe samo oni uslužbeni, ki so po prejšnjih predpisih pridobili pravico, da se jim ta služba računa za pokojnino. Ker prosilec po predpisih vojno-obskrbnega zakona od 27. decembra 1875. leta in naredbi bivšega finančnega ministrstva na Dunaju št. 1683 od 26. februarja 1878. leta, kateri predpisi so veljali tudi za prosilca do uveljavljenja sedanjega uradniškega zakona iz l. 1923., ni pridobil pravice, da se mu računa vojaška služba za pokojnino, se njegovi prošnji ne more ugoditi.«

Državni svet je šel še korak naprej. Ne samo, da ne priznava več vojaške službene dobe, temveč je začel tudi razveljavljati napredovanja v skupinah, ki jih je kdo dosegel z všetjem vojaške službene dobe. Nekaterim zvančnikom iz naše direkcije je Drž. svet že razveljavil napredovanje v 1. skupino, pa se bodo morali vrniti zopet v 2. skupino. Pred Državnim svetom pa so tudi razveljavljanja uradniških napredovanj, posebno onih, ki so vstopili l. 1919. ali 1920. v poštno službo, pa so zaradi upoštevjanja vojaških let dobili že l. 1928. ali 1929. drugo skupino II. kategorije. Ti bodo morali nazaj v 3. skupino, ker še vedno nimajo 12 efektivnih službenih let.

Naše cene in naši plačilni pogoji omogočijo, da si more vsakdo nabaviti

moderen radijski aparat

Obrnite se takoj na nas

RADIO LJUBLJANA

MARIBOR,
Aleksandrova 44.

LJUBLJANA,
Miklošičeva 5.

Za shranjevanje dokumentov mora imeti vsaka pošta prahu čiste prostore oziroma omare. Raztrgane listine in zraven še zaprašene odbijajo uslužbenca pri delu. Vse drugače pa se opravlja administrativno poslovanje v arhivu, ki je podoben poštni knjižnici.

Koliko arhivov naj ima vsaka pošta? Enega ali več? Pošte, pri katerih rešuje spise upravnik ali njegov tajnik, naj imajo samo en arhiv. Pošte pa, ki imajo urejene oddelke, naj imajo za vsak oddelek svoj arhiv in vložni zapisnik. Torej kolikor oddelkov, toliko arhivov! Pošta, ki reši letno n. pr. 60.000 spisov, ima boljše evidenco in lažje rešuje spise, če lahko razdeli to število na več oddelkov. Posebno je važna delitev arhivov za upravnike večjih pošt, da ne izgubljajo največ časa s čitanjem in podpisovanjem manj važnih spisov in z reklamacijami. Saj so pri takih poštah šefi oddelkov za to tukaj. Prisotnost upravnika ve-

Iz Internacionale P. T. T.

Pošta in narodno gospodarstvo.

Po poročilu lista »Proletarij Swyasi« je ruski ljudski komisar za pošto in telegraf izjavil na predavanju o pošti in narodnem gospodarstvu v Rusiji med drugim sledeče:

»Carska uprava se je malo brigala za razvoj in napredek pošte. V pošti je videla samo finančno (fiskalno) podjetje. Zato je jemala od nje vsako leto do 50 milijonov rubljev.

Mi smo od tedaj razširili prometno mrežo. Do vojne smo imeli omrežje 7500 km vodov, danes jih je 19.500 km. Telefonska mreža je obsegala takrat samo 2% prebivalstva. Na 100 prebivalcev naše države pride še vedno samo 0.16% telefonov, medtem ko jih pride v San Franciscu 32, v New Yorku 25, v Parizu in Moskvi 2.7 telefonov na 100 prebivalcev.

V radiu smo zaostali daleč za Evropo in Ameriko. V Ameriki je 23 milijonov poslušalcev radia, pri nas pa 400.000. V Evropi odpade na 100 prebivalcev 31.2 radio-poslušalcev, v Rusiji samo 2.2. Po petletnem načrtu nameravamo dvigniti radio na 30 kratno sedanje število, 13 milijonov poslušalcev hočemo pridobiti, od teh 8.5 milijonov na deželi in 4.5 milijone v mestu. V to svrhu je

Naša prava kolinska cikorija

določenih 500 milijonov rubljev. Uspehi prvega leta 5 letnega načrta so bili zadovoljivi: dosegli smo vse cilje, edino radio do 80%, to pa zato, ker naša radio-industrija še ni dorasla potrebam.

Velike naloge, ki nas še čakajo, se dajo izvesti samo pod neposredno udeležbo širokih delavskih mas.

likih pošt je večkrat v prav vseh oddelkih potrebna. Če se pa ta preobremeni z administrativnim poslovanjem in drugimi odgovornostmi, katere bi lahko prevzeli njegovi podrejeni uslužbenci, je ta navezan na pisarno in mora manjkati tam, kjer je najbolj potreben.

V naši državi imamo samo par pošt, ki imajo arhiv deljen na oddelke. Vložne številke spisov se ločijo v ulomku po rim. številki oddelka. Poznam pošto, pri kateri prekorači letno število vpisanih spisov 100.000, pa je administrativno poslovanje brezhibno. Spisi, ki prispejo jutraj, se še dopoldne razdele, vknjižijo in rešijo, popoldne pa odpravijo. To je mogoče samo radi tega, ker se knjižijo spisi v več oddelkih istočasno. Pri poštah, seveda mislim tu samo velike pošte, ki imajo samo en arhiv in en vložni zapisnik, je tako brezhibno administrativno poslovanje, kakor pri gori omejnjeni pošti, nemogoče. Organizacija uprave

Strokovna posvetovalnica.

DENUNCIANT

Zaželjeni moj kotiček prihaja danes prvičkrat v javnost. Sicer še ni definitivni, vendar bomo pričeli, saj nam bodo že prvi poskusi pokazali potrebnost in vrednost tega »kotička«. Za prvo roko naj bi se imenovala ta naša rubrika »Posvetovalnica«. Želim, da bi se v prihodnjih številkah »Poštne glasnika« razpravljalo zlobni

denunciant.

Vsi ljudje imajo prijatelje in sovražnike. Eni več, drugi manj. Sovražnik gleda, čaka, tuhta — in če dobi prav izvito laž, jo zasuka in izrabi, samo da škodi svojemu bližnjemu. Morda ena sama tvoja beseda, kretnja, postava ali obraz ne ugaja prevečanemu zahrbtnemu, da se že vname hudobija v njegovi nesramni duši, da se maščuje z ovadbo. Ponajveč so to ljudje, ki se štejejo — na žalost — med inteligenco. Najbrže imajo preveč

časa, da utegnejo tuhtati, kako in koga bodo vzeli na piko ter ga onečastili in oblatili.

Take in slične ovadbe dobivajo naše službene oblasti pogosto. Nekatere so anonimne, kar diši že po kriminalu, druge so predrzno podpisane s pravim podpisom ovaduha. Gotovo, da so slučajni, ki so res potrebni, da se naznamijo višji oblasti, ali taki so ponavadi obrazloženi v kratkih in stvarnih pritožbah, brez intrig in namigavanj.

Preden razmotrimo učinek takih ovadb, je treba dobro poznati stališče obdolženca, stališče pristojne oblasti in stališče denuncianta. Da bi dobili trdno osnovo, prosim prizadete tovariše, da mi pošljejo na moj naslov popis takih slučajev, iz katerih bi sestavili majhen pregled. Prosim, samo stvarne in resnične dogodke, da jih ne bi kdo ovrgel ali dvomil. Imena piscev ostanejo že pri meni tajna. — V. Engelman, (Šmartno v Tuhinju).

Pošta in časopisje.

Ameriški strokovni list »Union Postal Clerk« prinaša naslednjo resnično ugotovitev, ki velja tudi za razmere v naši državi:

Če si delajo časopisi toliko skrbi o deficitu pošte, potem naj bi tudi natančno premislili, v kakšni izmeri oni sami prispevajo k temu deficitu s tem, da vztrajajo na posebnih privilegijih za odpravo časopisov. V svojih uvodnih člankih stalno pridigajo o potrebnosti trgovskih metod, po katerih bi se morala voditi poštna služba, in kažejo pri tem na Standard Oil in General Motors kot lepe primere. Vedeti morajo, da je za privatno industrijo dobiček prvi interes. Ako bi prevladalo tako mišljenje v poštni službi, potem bi se časniki in časopisi nič več ne prevažali po tako upropastno nizkih pristojbinah.

Pošta je individualistična stroka.

List »Deutsche Postzeitung« piše pod naslovom »Zmotna pota racionalizacije«:

Vsak prijem, vsako opravljeno delo, natančno izumetničiti in preračunati, se za individualistični obrat, kakršen je pošta, ne da uporabiti. Lahko pač izenačim delovna orodja, ne pa živih ljudi. Kakor ne moremo egalizirati uradnikov, ravno tako ne moremo šablonizirati vsakega dela. Ford pravi o tem sam: »Ne moremo postaviti bolj bedaste trditve in človeštvu napraviti slabše usluge, nego vztrajati na tem, da so vsi ljudje enaki.«

Če pa hočemo izenačiti uradnika, ga napraviti torej za numeriran stroj brez glave, potem je v znanstvenem vodstvu obrata vendar še vrzel. Zakaj poštnega koristnika egalizirati, je in ostane stvar nemogućnosti.

naj med drugim tudi določa, kolikor oddelkov ima kaka pošta, toliko arhivov in vložnih zapisnikov naj uporablja. Videli bomo, da se bo administrativno poslovanje s tako organizacijo zboljšalo samo od sebe.

Nekatere naše pošte so dale svoji upravi jasne smernice, na podlagi katerih ta lahko najde način in metodo za izpopolnitev sedanje organizacije. Preveč zastareli in ne utemeljeni so izgovori: saj že 10 let tako poslujemo, pa je šlo in bo še šlo, da bi se še po njih ravnali. Če hočemo, da smo na pravi poti, moramo delati drugače. To delo pa mora biti vedno boljše od dosedanjega. Možnost uspešnega poslovanja daje našim poštam samo dobra in enotna organizacija.

(Konec)

Razširjajte „Poštni Glasnik!“

Šato:

Pošta, osobje in čas.

(Pošta z višje perspektive. Važnost samostojnosti pošte. Napornost p. t. t. službe in nehigienski uradi. Rezervno osobje. Potreba in korist odmorov. Režijske voznje. Počitniške kolonije.)

Pošta, telegraf in telefon predstavljajo in tvorijo osnovno in najidealnejšo vez in zvezo med posameznimi pripadniki vseh držav in narodov sveta. Nesporno je, da je zato prej ko vsaka druga stroka poklicana, da postane temeljni kamen nameravane »Združene Evrope«, ako ne celo »Združenih držav sveta«, ako bi se kdaj stremelo in delalo za tako zvezo. Treba je le enotnih pravilnikov, predpisov, tarifov in poslovnih obrazcev. Takoj za pošto bi tvoril mogočne vogelne kamne ostali promet: železnica, paroplovba, zrakoplovstvo itd. Kot stenski zid pa znanost in prosveta, pravosodstvo, socialna politika, narodno gospodarstvo, finance itd., a šele nazadnje kot streha celi zgradbi — politični sporazum in »Zveza evropskih držav«. Le žal, da se gradi najprej streha, brez nosilnega zidu...

Zato so pošta, telegraf in telefon nad vse važni faktorji v organizmu sleherne države in naroda. V bodočnosti bo pošta na važnosti še veliko pridobila. Z razvojem tehnike in splošnim gospodarskim napredkom bo tvorila prvi pogoj stanja in blagostanja vseh narodov. Ker pa noben organi-

POŠTARJI — člani nabavljalne zadruga dobe KAROČEVlje, Maribor, Koroška cesta 19, na mesečne obroke; cene znižane!

Krasne damske plašče in obleke, zimske suknje za gospode, trenchcoate in obleke

kupite dobro in najceneje pri

**Fran Lukič, Ljubljana
Stritarjeva ulica**

zem, ki je vezan in podrejen drugemu, ne uspeva in ne more povsem dosegati svojega namena, naj dobe pošta, telegraf in telefon popolno samostojnost.

Pošta, telegraf in telefon posredujejo in pospešujejo promet. Promet ozir. prometna služba pa izčrpava v ogromni meri duševne in telesne sile osobja, ki radi napornosti službe same in marsikje še posebej radi nehigienskih lokalov tudi v zdravstvenem

oziru zelo trpi. Potreba, da se prenove stari in zgrade novi uradi, ki bi ustrezali praktičnim in higienskim zahtevam, je vedno občutnejša. Žal, da se gradi le malo novih uradov.

Skrbelo naj bi se tudi za zadostne rezerve osebja, in to za izredna dela vseh vrst, ojačen promet, dopuste itd. Saj je znano, da ravno osebje prometnih strok dela razmeroma veliko več, kakor osebje drugih strok, kjer delavnih enot v poštne smislu niti ne poznajo. Nič čudno ni, če se rame osebja pod vedno novimi, izrednimi deli in bremenimi pošibe.

Odmori ozir. letni dopusti naj bi se dajali p. t. t. osebju po možnosti spomladi in poleti, vsekako vsaj onim, ki jim je to iz zdravstvenih ozirov potrebno. Solnce in gibanje v prosti naravi edino stori dopuste utrujenemu osebju res koristne. In bivanje v drugem, neslužbenem kraju.

Seveda materielne prilike le malokomu dopuščajo menjavo kraja. Onim, ki so obdarovani z večjo ali manjšo družino, še celo ne. Treba bi bilo nabrati novih sil za bo- loče delo, morda celo zdravja zase ali za svoje, pa si ne more pomagati niti samec ne. Daljše vožnje v obe smeri, dasi za polovično ceno, navadno že same izčrpajo vsa sredstva, in za drugo ne ostane nič. Zato naj bi dobilo poštno osebje zase in za vse družinske člane enkrat v letu, in sicer v času odmora, režijske vozne listke v obe smeri vožnje za isto ceno, kakor železniško osebje. Da bi bilo to v narodno gospodarskem in tujskoprometnem oziru v veliko korist, je več ko gotova stvar.

Istočasno pa bi bilo potrebno, osnovati poštne kolonije za poštne osebje in nje- ga svoje, in sicer z vso oskrbo po zmernih cenah. To akcijo naj bi izvršila zadruga »Poštne doma« poleg oziroma izven svojega prvotnega namena in programa. Nakupila naj bi večje posestvo ozir. stavbišče v visoki legi in ob morju ter izvršila potrebna dela in popravila. Saj jih je na izbero po

primernih cenah! Z združenimi močmi bi se dalo zgraditi v doglednem času prav lične počitniške kolonije.

Čas gre bliskovito mimo nas, prinaša- joč s seboj vedno nove zahteve in potrebe. ki jih z vso silo terjajo življenje od nas. Stori- mo vse, da nas ne prehitijo!...

To in ono.

Prihodnja številka izide na osnovi čl. 1. po- slovika za »Poštne glasnik« šele dne 1. decem- bra t. l. Zato je smatrati današnjo številko za dvojno.

Širša konferenca OPO od 26. oktobra t. l. se je vršila ob navzočnosti vseh glavnih pover- jenikov. Poglavitni točki ste bili predsednikovo poročilo o novicah iz Beograda in o reorganizaci- ciji Saveza ter poročilo urednika Poštne glasnika o moralnem in materialnem stanju lista. Ker se zrcali predsednikovo poročilo v zadnjem in da- našnjem uvodniku lista in ker urednikovo poro- čilo ni za javnost, a ostali referati niso bili po- membnejša značaja, ne prinese list o zadnji širši konferenci nobenega posebnega poročila.

Koliko pogodbenih pošt je v naši državi? Po stanju od 1. oktobra 1930 je bilo v naši dr- žavi 1146 pogodbenih pošt, in sicer v savski di- rekcijski 357, v donavski 246, v dravski 234, v pri- morski 143, v drinski 131 in v vardarski direk- ciji 35 pog. pošt.

»Naša Pošta«. Novemberski zvezek tega od- ličnega časopisa za pošto, telegraf, telefon in radio prinaša sledečo pestro vsebino: Uradniški zakon. — Sodobni zakon. — Najnujše potrebe p. t. t. ustanov. — Personalno vprašanje. — Neka krivičnost uradniškega zakona. — Speci- alna doklada v južnih krajih Srbije in Črne gore. — Pogodbene pošte. — Beleške: Vesti iz ministr- stva. — Dve petdesetletnici. — Skozi knjige in časopise. — Antologija jugoslovenske misli in narodnega edinstva. — O državnem svetu. — Odziv. — Odgovori. — † Josip Muser. — Knji- ževni oglas. — Marsikaj bi bilo vredno ponatis- niti, a žal nam stalno primanjkuje prostora. Ta- ko imamo že mesec dni postavljen zanimivi uvod- nik »Personalno vprašanje«, a ga vedno izpod- rine kak še aktualnejši članek. Sedaj odlagamo za številko od 1. decembra.

Višji poštno - telegrafski tečaj. Po odredbi ministrstva za gradnje se je otvoril dne 15. ok- tobra t. l. v Beogradu višji poštno - telegrafski tečaj. V šolo je pozvanih 62 pripravnikov I. in II. kategorije. Vsi ti so končali srednjo šolo, oni iz I. kategorije so končali tudi pravne nauke. Ra- zen tega so ti pripravniki vršili že 1—2 leti po- štno službo. Na dan otvoritve se je prijavilo samo 54 pripravnikov, ostali so bili zadržani radi bolezni ali dopusta, ozir. niso bili pravočasno razrešeni službe. Tečaj bo trajal 9 mesecev. Snov pouka je razdeljena na 9 predmetov, in sicer se poučuje tedensko 5 ur iz poštne službe, 5 ur iz teh. telegrafske in telefonske službe, 4 ure iz rač. blag. in ekonom. službe, 3 ure iz telegr. in tele- fonske službe, 2 uri iz pošt. tel. in ček. službe, 10 ur trajajo praktične vaje na aparatih, 3 ure se poučuje zakonodajstvo, 2 uri pošt. telegr. bio- grafija in 2 uri vojna pošt. telegraf. služba. Pouk traja od 8.—12. in od 15.—17. ozir. od 17.—19. ure. Za upravnika tečaja je postavljen g. Juranić, višji svetnik, za poslovodjo tečaja pa g. Karadžić, svetnik gradbenega ministrstva. Docenti so sami višji uradniki ministrstva in beogradske poštne direkcije. Trinajst obiskovalcev tečaja je iz dravske banovine, ostali so iz drugih krajev naše kraljevine. Učni prostori tečaja so v novi kolo- dvorski pošti.

Alimentacijski sistem. »Revue internationale du Travail« prinaša študijo o razvoju družin- skih doklad državnih uslužbencev v letih 1924 do 1930. Alimentacijski sistem je bil razveljav- ljen domala v vseh skandinavskih deželah, na novo je bil uveden v Avstraliji in Novi Zelan- diji, v veljavi je ostal na Francoskem in v Bel- giji, v ostalih državah pa je bil izpremenjen. V zasebnih podjetjih se vzdržuje ta sistem osobito med rudarji. Uradniki uživajo družinske prispev- ke v tehle državah: v Avstraliji, Belgiji, na Nem- škem, Danskem, Estonskem, Francoskem, Gr- škem, Laškem, v Jugoslaviji, na Češkoslovaškem, Litvanskem, v Novi Zelandiji, na Nizozemskem, v Avstriji, na Poljskem, Švedskem, v Švici, na Španskem in Madžarskem.

Kupujte pri tvrdkah, ki inse- rirajo v našem glasilu!

OGLEJTE SI

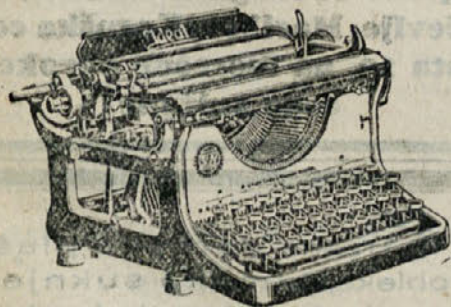
ravnokar došlo

zimsko manufakturno blago

pri tvrdki

MAJER FRANJO

Maribor, Glavni trg št. 9.

Prvovrsten,

trpežen,

lep!

Zahtevajte prospekte!

The Rex Comp.

spec. trgovina za pisalne stroje

Ljubljana

Telefon 2268

Gradišče 10

Priporočam svojo bogato zalogo raznovrstnih damskih in otroških oblek po najnovejšem dunajskem kroju. — V zalogi perilo, predpasniki, nogavice, rokavice, kravate itd. — Največja zaloga potovalnih kovčegov, aktovk in ročnih torbic. Cene nizke! Dobro blago!

Friderik Vidic, Celje

Manufaktura, Trenchcoate.

krzno kakor sploh vs. obla- čilne predmete nudi po zmer- nih cenah tudi na odplačilo tvrdka

L. Ornik, Maribor
Koroška cesta 9

Dvokolosa

teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega ti- pa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički se izdelujejo tudi po okusu na- ročnika. Sivalni stroji, motorji, pneumatika, po- samezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Pro- daja na obroke. Ceniki franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otro- škkih vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4

Tvornica dežnikov
L. Mikuš, Ljubljana
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Double, močni kangarn športni ševjot

za fine obleke in suknje
Velika izbira — ugodne cene — 13228

R. Miklauc
»Pri škofcu«, Ljubljana
Lingarijeva ulica — Me- darska ul. — Pred škofijo

Največjo izbe vs. kovstnega usnja in čevjarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11.